

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622201014
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3622201014.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A. B., so sídlom C., D. XXX/X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného Petrom Janikom, advokátom, so sídlom Topoľčany, M.R. Štefánika 5 proti žalovanému E. C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., D. XXXX/XX, zastúpenému Petruška & partners s.r.o., so sídlom Nitra, Kupecká 18, IČO 47 254 882, za účasti intervenienta na strane žalovaného H. C., I. J. E. D., so sídlom K., L. X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Danušou Tichou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Nám. Martina Benku 6 o zaplatenie 15.094,02 eur s príslušenstvom, na odvolania žalovaného a intervenienta na jeho strane proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 3C/59/2022-264 zo dňa 25. apríla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 7.472,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku /výrok I./, vo zvyšku žalobu zamietol /výrok II./, konanie v časti o zaplatenie 149,20 eur zastavil /výrok III./ a rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo /výrok IV./.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia 15.094,02 eur s príslušenstvom s tým, že dňa 29.07.2020 viedol svoj motocykel po ceste od obce Nedanovce do obce Bošany, kde v úseku ľavotočivej zákruty do neho narazil žalovaný svojim osobným motorovým vozidlom, v dôsledku čoho sa žalobca neudrжал na vozovke, spadol mimo vozovku, pričom došlo k poškodeniu motocykla. Žalobcovi vznikla škoda vo výške 15.094,02 eur. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Partizánske z dôvodu, že žalovaný má trvalý pobyt v Nitre a teda miestne príslušným súdom je Okresný súd Nitra. Namietal pasívnu vecnú legitimitáciu, keďže majiteľom vozidla nebol on ako fyzická osoba, ale fyzická osoba podnikateľ - E. C. F. - M., IČO: XX XXX XXX. Potvrdil, že došlo k stretu medzi autom a motocyklom. Jemu sa po tomto strete na vozidle sklopilo spätné zrkadlo a videl, že žalobca pokračuje v jazde. N. C. - H. škodovú udalosť riešila, pričom bola ukončená so záverom, že nie je možné preukázať, že škodová udalosť bola spôsobená autom žalovaného. Škodová udalosť bola prešetrovaná aj políciou, avšak žalovaný nebol uznaný za vinného. Žalovaný si nie je vedomý svojho zavinenia na vzniku nehody.

3. Súd k námietke miestnej nepríslušnosti vznesenou žalovaným uviedol, že predmetom sporu je náhrada škody a v tomto prípade je možné uplatniť svoje právo žalobou aj na súde, kde nastala skutočnosť zakladajúca nárok na náhradu škody. Jedná sa o osobitnú miestnu príslušnosť v zmysle § 19 písm. b) zákona číslo 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"). Skutočnosť

zakladajúca nárok na náhradu škody, v tomto prípade škodová udalosť sa stala v okrese Partizánske. V prípade, ak všeobecne miestne príslušný súd je iný ako osobitne miestne príslušný súd, je na výbere žalobcu na ktorom súde svoje právo uplatní. Žalobca si vybral, že svoje právo uplatní podľa osobitnej miestnej príslušnosti na Okresnom súde Partizánske. Vzhľadom na uvedené súd na námietku miestnej nepríslušnosti neprihliadol.

4. Žalobca v záverečnej reči svojho zástupcu vzal žalobu v časti o zaplatenie 149,20 eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Žalovaný nesúhlasil so späťvzatím žaloby, čo odôvodnil tým, že späťvzatie nemôže byť vykonané v záverečnej reči, pretože takýmto spôsobom bolo zmarené dokazovanie, či takáto škoda vznikla. Súd dôvody nesúhlasu

so späťvzatím nepovažoval za natoľko vážne, že by mal postupovať tak, že konanie v späťvzatej časti nezastaví. Čiastočným späťvzatím žaloby nie je nijakým spôsobom zmarené dokazovanie v predmetnom konaní, keďže žalovaný v priebehu konania výšku nároku nijakým spôsobom nerozporoval, nezasahuje sa nijakým spôsobom do vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a zároveň týmto späťvzatím nie sú dotknuté práva žalovaného a ani jeho právom chránené záujmy. Preto súd aj napriek nesúhlasu zo strany žalovaného konanie podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP v časti o zaplatenie 149,20 eur zastavil.

5. Vo veci samej súd vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že žalovaný dňa 31.07.2020 vykonal oznámenie o škodovej udalosti poisťovni u ktorej má uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca si dňa 03.08.2020 uplatnil náhradu škody u H. C., I.. Kúpna cena motocykla bola 19.945 eur. Žalobca motocykel kúpil dňa 15.07.2020. Výška škody

na motocykle bola určená spoločnosťou F. O., B. na 15.094,02 eur. Dňa 21.09.2020 H. C., I. ukončila šetrenie škodovej udalosti a oznámila žalobcovi, že uplatňovaný nárok nepovažuje za oprávnený a nesúhlasí s plnením, nakoľko dopravná nehoda nebola šetrená Políciou Slovenskej republiky, nie je možné v danom okamihu dostatočne preukázať, že nehoda bola spôsobená žalovaným. Súd z priestupkového spisu č. p. ORPZ-NR-ODI2-48/2021-Pr zistil, že dňa 05.10.2020 bolo na P. Q. E. J. C. zo strany žalobcu vykonané podanie vysvetlenia

o priestupku, po ktorom bol vyhotovený záznam o dopravnej nehode, podľa ktorého dňa 29.07.2020 o 08:50 hod. neznámy vodič na neznámom vozidle jazdiaci po ceste II/593

v km cca 32,5 v smere obce Bošany na obec Nedanovce z doposiaľ nezistených príčin

za obcou Bošany prešiel do protismernej časti vozovky, kde ľavým spätným zrkadlom narazil do riadidiel motocykla žalobcu s vodičom Q. R., dôsledkom čoho motocyklista spadol na vozovku a následne sa šuchol po vozovke vpravo mimo vozovku a neznámi vodič

z miesta odišiel. Pri nehode k zraneniu nedošlo, škoda na poškodenom motocykli predstavuje 15.046 eur. Žalovaný k záznamu o dopravnej nehode uviedol, že dňa 29.07.2020 okolo

08:50 hod. viedol auto na ceste II/593 v km cca 32,5 v smere obce Bošany na obec Nedanovce. K nehode došlo tak, že spätným zrkadlom narazil do protiídúceho motocykla, nevedel, či to bola časť motocykla alebo ruka motocyklistu. Nie je si vedomí, že by prešiel

do protismeru, možno išiel k stredovému pruhu. Na mieste nehody nezastavil preto, že

v spätnom zrkadle videl, že motocyklista pokračuje v jazde. Pri strete mu spätné zrkadlo iba zaklaplo, preto si nemyslel, že došlo k vážnejšiemu nárazu. Dňa 26.12.2020 bola zo strany Okresného dopravného inšpektorátu vypracovaná správa o objasňovaní priestupku, z ktorej vyplýva, že žalovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b), § 65 písm. a),

§ 66 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. a žalobca svojim konaním porušil ustanovenie

§ 66 ods. 2 písm. a), písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z.. Zároveň je uvedené, že žalovaný sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, dôsledkom čoho prešiel ľavou časťou svojho vozidla a ľavým spätným zrkadlom narazil do riadidiel motocykla žalobcu. Následne bola správa o výsledku objasňovania priestupku postúpená ako podnet

na začatie konania o priestupku Okresnému dopravnému inšpektorátu Nitra. To záznamom

zo dňa 18.02.2021 rozhodlo o odložení veci podľa § 66 ods. 2 písm. a) zákona

č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nakoľko správa o výsledku objasňovania priestupku neodôvodňuje začatie konania o priestupku, pretože zavinenie na uvedenej dopravnej nehode nie je ničím a nijako preukázané.

6. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 420 ods. 1, § 438 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná iba v časti. Žalobca sa podanou žalobou, po čiastočnom späťvzatí žaloby,

domáhal náhrady škody vo výške 14.945 eur. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 29.07.2020 o 08:50 hod. došlo k škodovej udalosti

na základe ktorej vznikla žalobcovi škoda vo výške 15.094,02 eur. Táto výška škody vyplýva z faktúry spoločnosti F. O., B., ktorá bola súdu predložená spolu s dokladmi o šetrení škodovej udalosti od poisťovne H., I.. Výšku škody žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval, preto súd výšku škody považoval za nespornú a ustálenú. Žalovaný namietal, že škodu nezavinil a preto za ňu nemôže zodpovedať. Každá zo strán sporu odmietala, že by zavinenie škody bolo na jej strane. Ani jedna zo strán si nie je vedomá porušenia povinnosti a tým aj spôsobenia škody. Žalovaný konzistentne odmietal, že by prešiel časťou motorového vozidla do protismeru a tým zachytil motocykel žalobcu.

V oznámení o škodovej udalosti je síce uvedené ako vozidlo, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená auto žalovaného, avšak hneď pod tým žalovaný v tlačive uviedol, že si nie je vedomí, že by spôsobil nehodu on. To isté konštatoval aj v rámci konania o objasňovaní škodovej udalosti na výsluchu na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Nitre a zotrval

na svojom tvrdení aj počas predmetného konania. Žalobca zotrval počas celého konania a aj konania o objasňovaní škodovej udalosti na tvrdení, že vznik škody zavinil žalovaný.

Z vykonaného dokazovania a teda najmä z priestupkového spisu Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre súd zistil, že polícia nedospela k záveru, kto je vinníkom škodovej udalosti. Obaja účastníci konania porušili zákon o cestnej premávke, keď po škodovej udalosti nezastavili na mieste škodovej udalosti a nevyriešili škodovú udalosť, či už cez políciu alebo medzi sebou. Vzhľadom na časový odstup od škodovej udalosti už nebolo možné preukázať, kto svojim konaním zavinil predmetnú škodovú udalosť. Zo správania účastníkov konania, keď ani jeden po škodovej udalosti nezastavil, možno podľa súdu usudzovať, že obaja si boli vedomí svojho čiastočného pochybenia, inak by konali tak, že by svoje motorové vozidlá zastavili a škodovú udalosť medzi sebou vyriešili. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že si myslel, že išlo iba o škodu malú a preto svoje motorové vozidlo nezastavil. Zákon o cestnej premávke a ani zákon o priestupkoch neustanovuje, že účastník škodovej udalosti/dopravnej nehody môže miesto škodovej udalosti opustiť pokiaľ ide o škodu malú. Takisto neobstojí tvrdenie žalobcu, že nevolal políciu, pretože škodovú udalosť chcel vyriešiť mimo polície. Zjavne si ani on nebol istý jednoznačným zavinením škody zo strany žalovaného. Vzhľadom na uvedené sa súdu javilo, že pochybenia, teda porušenia povinností sú si vedomé obe zo strán sporu. Preto by škodu mali znášať spoločne a pomerne, každý v jednej polovici. Keďže výška škody nebola sporná, súd uložil žalovanému nahradiť žalobcovi polovicu uplatneného nároku, teda 50% zo sumy 14.945 eur, sumu 7.472,50 eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

7. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 262 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na pomerný úspech strán sporu v spore. Žalobca bol úspešný, čo do priznanej sumy 7.472,50 eur, čo predstavuje 49,51% žalobcom žalovaného nároku. Žalobca mal teda úspech vo výške 49,51% a žalovaný vo výške 50,49%.

8. Proti tomuto rozsudku, do výrokov I., ktorým mu bola uložená povinnosť k náhrade škody žalovanému a výroku IV. o náhrade trov konania, podal včas odvolanie žalovaný. V prvom rade namietal procesný postup súdu na pojednávaní dňa 25.04.2023. Tento bol podľa žalovaného v rozpore s § 177 až § 182 CSP, ktoré určujú priebeh pojednávania, t.j. ako má súd počas pojednávania postupovať. Súd začal pojednávanie oboznamovaním spisu

a akýmsi „neformálnym“ rozhovorom, pričom z vedenia pojednávania vôbec nebol zrejmé, aký úkon súd vykonáva (prednes žaloby, výsluch, vyjadrenie,...) a zároveň čo a v akom rozsahu aj protokoluje. Súd prvej inštancie taktiež nepostupoval v zmysle ustanovenia

§ 181 ods. 2 CSP a nie len, že neuviedol svoj predbežný právny názor, ale neuskutočnil ani obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení. Obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení a vymedzenie predmetu dokazovania má zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v kontradiktórnom sporovom konaní. Postup súdu je potom pre strany a ich zástupcov na základe uvedených úkonov predvídateľný a transparentný, čo sa v tomto prípade neudialo. Súbor procesných pochybení v rámci tohto konania súd zavŕšil tým, že v rozpore s ustanovením § 182 CSP ukončil dokazovanie pred prednesom záverečných rečí. Ďalej žalovaný namietal aj postup súdu prvej inštancie pred pojednávaním. Súd žalovanému nedoručoval všetky dôkazy, ktoré boli súčasťou spisu a ktoré žalovaný navrhoval, aby súd zadovážil – išlo najmä o priestupkový spis OR PZ NR ČVS: ORPZNR-OD12-48/2021-Pr, ako aj celý spis vyžiadaný od poisťovne H., I.. Súd

po obdržaní týchto dôkazov žalovanému dôkazy neposlal, a ani mu neoznámil, že tieto dôkazy obdržal, aby sa s nimi žalovaný v rámci nahliadnutia do spisu mohol ísť oboznámiť. Podľa žalovaného je pritom zrejme, že vyššie uvedený priestupkový spis bol kľúčový

v samotnom rozhodnutí súdu, na ktorom súd postavil svoje rozhodnutie. Takisto aj množstvo ďalšieho spisového materiálu (napr. fotografie čl. spisu 105-155) neboli nikdy žalovanému doručované na vyjadrenie. Žalovaný namieta aj svoju pasívnu vecnú legitimáciu. Žalobca označil žalovaného ako fyzickú osobu - E. C. F., R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX G., štátny občan SR, pričom je zrejme, že mal žalovať fyzickú osobu podnikateľa E. C. F. - M., IČO: XX XXX XXX, s miestom podnikania D. XXXX/XX, XXX XX G.. S uvedeným sa súd v rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal. Na pojednávaní „podal pomocnú ruku“ žalobcovi, pričom mu uviedol, že správne má byť žalovaný označený ako fyzická osoba podnikateľ. Žalobca však neurobil žiadny dispozičný úkon a zmenu žalobcu označil až v záverečnej reči. Uvedeným konaním prišlo k porušeniu rovnosti strán a práva na spravodlivý súdny proces. Žalovaný namieta aj zmenu spôsobu výpočtu škody. Žalobca v žalobe vyčíslil škodu spôsobom, že predložil cenovú ponuku na opravu vozidla. Počas pojednávania uviedol, že motorku opraviť nedal, ale ju predal a uviedol údajnú cenu, za ktorú túto motorku predal. Následne v záverečnej reči právny zástupca žalobcu zmenil výšku škody, na ktorú si žalobou nárokujú

a to s poukazom na výpoveď žalobcu a ustálil výšku škody novým spôsobom: kúpna cena novej motorky mínus údajná cena za predaj poškodenej motorky. Na základe tohto začal požadovať z titulu náhrady škody inú sumu. Súd, napriek námietkam žalovaného, uvedené vyhodnotil ako procesne prípustné, pretože podľa názoru súdu prišlo len k čiastočnému späťvzatiu žaloby. K tomu však prišlo v kontexte absolútnej zmeny spôsobu výpočtu

a preukázania údajného vzniku škody, t.j. k prednesu podstatnej zmeny skutkových tvrdení. Uvedené absolútne podstatným spôsobom mení dôkazne bremeno a spôsob preukazovania škody, pretože v prípade opravy škody sa môžeme baviť o účelnosti tejto opravy a jej posúdení, zatiaľ čo v prípade predaja poškodenej motorky je otázne, či bola predaná za relevantnú sumu, a či vôbec bola predaná (pričom dôkazné bremeno je na strane žalobcu). Súd prvej inštancie však uvedené odignoroval. Podľa žalovaného súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov aj k nesprávnym skutkovým zisteniam, dôkazy vyhodnotil svojvoľne a na základe uvedeného prišlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Hoci súd uviedol, že „výšku škody žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval, preto súd výšku škody považuje za nespornú a ustálenú.“, uvedené tvrdenie súdu je v rozpore so samotným vykonaným dokazovaním. Žalovaný už vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobu neuznáva

v plnom rozsahu a uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, keďže k miestu nehody nebola zavolaná polícia, nie je vôbec zrejme, či poškodenie uvedeného motocyklu (fotografie, ktoré predložil žalobca) vznikli vôbec v daný deň a v akejkoľvek príčinnej súvislosti s uvedeným stretom žalobcu a žalovaného. Priamo na pojednávaní, keď vo svojom výsluchu žalobca uviedol, že motorku neopravil, ale predal a v kontexte tohto výsluchu jeho právny zástupca v záverečnej reči zmenil spôsob vyčíslenia škody žalobca, žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu namietať spôsob vyčíslenia škody, ako nezdokladovaný, keďže suma za ktorú žalobca údajne predal túto motorku ostala nezdokladovaná, iba v pozícii tvrdení žalobcu, pričom už vôbec nie je zrejme, či ju predal za adekvátnu hodnotu. Z uvedeného je zrejme, že žalovaný od začiatku namietať, že by spôsobil akúkoľvek škodu. Preto je absolútne logické, že namietať aj jej výšku, keďže od začiatku tvrdil, že on škodu nespôsobil. Žalovaný namietať, že súd v napadnutom rozsudku uviedol, že „Zo správania účastníkov konania, keď ani jeden po škodovej udalosti nezastavil možno usudzovať, že obaja si boli vedomí svojho čiastočného pochybenia, inak by konali tak, že by svoje motorové vozidlá zastavili a škodovú udalosť medzi sebou vyriešili.... Vzhľadom

na uvedené sa súdu javí, že pochybenia, teda porušenia povinností sú si vedomé obe zo strán sporu.“. Uvedené tvrdenia sú v prvom rade v rozpore s dokazovaním. Žalovaný od začiatku namietať, že by uvedený stret na ceste spôsobil svojou jazdou práve on. Uvedené vyplýva z viacerých dokumentov – napr. aj z hlásenia škodovej udalosti, kde jednoznačne uviedol, že si nie je vedomý, že škodu spôsobil on. Tak isto je v rozpore s logikou skutočnosť, že súd ustálil a vyhodnotil na jednej strane ako pravdivé tvrdenia oboch strán, t.j. že aj žalobca aj žalovaný pokračoval v jazde. Ak je súd názoru, že žalobca pokračoval v jazde, ako mohlo prísť potom k poškodeniu motorky v príčinnej súvislosti so stretom s autom žalovaného? Je zrejme, že buď tento stret spôsobil pád žalobcu a škodu na motorke, alebo žalobca pokračoval ďalej a z motorky v príčinnej súvislosti s týmto stretom nespadol. Tak isto, ak súd vyhodnotil skutočnosť, že ani jeden vodič po strete nezastal znamená, že si boli vedomí pochybenia obaja, tak touto logikou by potom ad absurdum súdu vychádzalo, že ak by zastal iba jeden, tak ten druhý je vinníkom? Podľa žalovaného súd prvej inštancie aj svojvoľne vyhodnotil dôkaz – priestupkový spis a

závery Okresného dopravného inšpektorátu. Tento spis bol Okresným dopravným inšpektorátom Nitra ukončený spôsobom v zmysle § 66 ods. 2 písm. a zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len ako „zákon o priestupkoch“) – spis bol odložený. Zo samotného záznamu o odložení veci vyplýva, že „po preštudovaní predložené spisového materiálu zistil správny orgán skutočnosť, že zavinenie na uvedenej dopravnej nehode nie je ničím a nijako preukázané. Samotné výsluchy účastníkov nemajú procesné hodnoty, miesto dopravnej nehody je nedostatočne zadokumentované a v samotnom dokumentovaní sú nejasnosti ako to, že dopravná nehoda bola oznámená dodatočne skoro po troch mesiacoch, ale na mieste je na fotodokumentácii z miesta dopravnej nehody na fotke zadokumentované spätné zrkadlo z motocykla, ktoré je aj na fotkách zaslaných z dokladov z poisťovne a však odfotené už niekde úplne inde na asfalte. Ďalej sa v spisovom materiáli nachádza úradný záznam k znaleckom posudku spracovaný policajtom objasňujúcim uvedenú dopravnú nehodu, kde uvádza, že sa osobne stretol so znalcom z odboru cestná doprava, nehody v cestnej doprave E. J. D., C., ktorý sa mu vyjadril, že z technického hľadiska nie je možné vypracovať znalecký posudok, vzhľadom k tomu, že nie sú pre vypracovanie znaleckého posudku relevantné údaje....Z uvedeného správny orgán zastáva názor, že predmetná dopravná nehoda nie je dostatočne zadokumentovaná, objasnená, zavinenie na uvedenej dopravnej nehode nie je ničím preukázané a z toho dôvodu nie je možné určiť vinníka a poškodeného uvedenej dopravnej nehody, a nie je z doposiaľ zabezpečených dôkazov spoľahlivo zistený skutkový stav dopravnej nehody a teda nie je dôvod na začatie konania o priestupku.“. Napriek tomu súd vyhodnotil vinu žalovaného

v absolútnom rozpore s týmito závermi kompetentného správneho orgánu (ODI) a dal čiastočné zavinenie žalovanému. Uvedené urobil napriek tomu, že aj znalec sa vyjadril, že sa k zavineniu nehody nevie vyjadriť, avšak súd napriek tomu bez ďalšieho dokazovania ustálil zavinenie žalovaného. Súd uvedené ustálil na základe „Správy o výsledku objasňovania priestupku – zaslanie“ zo dňa 26.12.2020 zo strany okresného dopravného inšpektorátu Partizánske. Avšak táto správa bola predložená ako podnet na začatie konania o priestupku, ktoré bolo skončené vyššie uvedeným rozhodnutím zo strany ODI Nitra. Je zrejme, že rozhodnutie-správa ODI Partizánske nebolo rozhodnutie konečné, v merite veci, ale v riešení pokračoval na základe ich podnetu iný kompetentný orgán, ktorý vec ukončil odložením z vyššie uvedených dôvodov. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam súd prvej inštancie ustálil vinu žalovaného, čo je v absolútnom rozpore s vyššie uvedeným dokazovaním. Súd prvej inštancie sa preto v tomto konaní dopustil niekoľkých závažných pochybení, ktoré viedli k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pričom súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym záverom (až svojvoľným) čoho výsledkom je prekvapivé rozhodnutie súdu. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, prípadne v tejto časti napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Po doručení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie žalovanému, v rámci plynutia lehoty na podanie odvolania, vstúpila do konania podaním zo dňa 14.06.2023 H. C., I.. J. E. D., so sídlom K., L. X, IČO XX XXX XXX ako intervenient na strane žalovaného. Súčasne so vstupom do konania podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, a to do výrokov I. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa intervenienta súd prvej inštancie pochybil zrejme tak

vo svojom postupe, ako aj pri svojom rozhodovaní, jeho rozsudok je nepredvídateľný a prekvapivý a odôvodnenie napadnutého rozsudku je zmätočné, nezrozumiteľné, dostatočne nevyčerpávajúce, a teda nepresvedčivé. Konkrétne poukázal na to, že žalovaný už vo svojom prvom podaní vo veci samej (dňa 12.09.2022) o.i. navrhol vstup intervenienta na strane žalovaného a že voči tomu ani žalobca nemal žiadne výhrady (replika zo dňa 03.11.2022), čo však zjavne zostalo bez povšimnutia súdu prvej inštancie. Ani počas konania pred súdom prvej inštancie ani z odôvodnenia rozsudku nijak nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie

s týmto návrhom žalovaného vysporiadal. Pokiaľ súd prvej inštancie mal za to, že takýto návrh žalovaného nie je daný/dôvodný, bolo na mieste, aby aplikáciou príslušných právnych noriem odôvodnil (a žalovanému vysvetlil), prečo jeho návrh nie je daný/dôvodný resp. že ani súd ani strany sporu nemôžu intervenienta donútiť, aby do sporu vstúpil. Žalovaný má zjavne za to, že intervencia jeho PZP poisťovateľa v spore je dôvodná, že jeho poisťovateľ má právny záujem na výsledku sporu (pričom intervenient môže aj prispieť k objasneniu skutkového stavu a preukázaniu skutočností tvrdených žalovaným a aj vyznievajúcich

na prospech žalovaného), a teda že by intervenient svojim procesným postavením podporil žalovaného. Ani zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.04.2023 nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie k (žalovaným

navrhovanej) intervencii nejak vyjadril. Ďalej uviedol, že žalovaný navrhol vyžiadanie si vyjadrenia intervenienta k škodovej udalosti, a tento návrh na vykonanie dokazovania síce súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení rozsudku, ale z rozsudku a ani zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.04.2023 nikde nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie s týmto návrhom žalovaného vysporiadal, či takýto dôkaz vykonal (a potom aký, kedy, čo z neho vyplynulo a ako ho súd prvej inštancie vyhodnotil) alebo či návrh na takýto dôkaz zamietol/nepripustil (a potom prečo). Súd prvej inštancie ani žalovaného neoboznámil s tým, že k súdnemu spisu je už pripojený priestupkový spis a likvidačný spis k škodovej udalosti (intervenienta), a to tak aby sa s nimi (aj) žalovaný mohol oboznámiť a aby bola naplnená aj min. 5-dňová lehota na prípravu na pojednávanie (zvlášť ak súd prvej inštancie na tomto pojednávaní už aj rozhodol vo veci samej a zjavne na základe práve týchto dôkazov). Týmto spôsobom súd nesprávnym postupom odňal žalovanému možnosť konať pred súdom a znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.04.2023 síce vyplýva, že súd prvej inštancie mal oboznámiť obsah spisu (údajne aj prílohy od poisťovne čl. 64-253 a priestupkový spis), avšak nie je zrejmé, či strany sporu len oznámil obsah spisu (tj. že čo je obsahom spisu – ktoré listiny) alebo či s obsahom spisu strany sporu aj skutočne oboznámil prečítaním tej-ktorej listiny. Podľa informácií žalovaného, súd prvej inštancie mal oboznamovať spis „neformálnym rozhovorom“, pričom nebolo zrejmé ani to, aký úkon vykonáva a zároveň čo a v akom rozsahu aj protokoluje do zápisnice. Tomuto napovedá tá skutočnosť, že zo zápisnice vôbec nevyplýva, že by súd prvej inštancie otvoril pojednávanie vo veci (a potom kedy konkrétne). Súd prvej inštancie v rozpore

s § 181 ods. 2 CSP na začiatku pojednávania neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a neuviedol ani svoje predbežné právne posúdenie veci. Splnenie týchto povinností je pritom veľmi dôležité a účelné aj pre naplnenie zásady hospodárnosti konania (aby strany sporu mohli pružne reagovať a príp. aj korigovať svoje prostriedky procesného útoku/obrany) či kontradiktórnosti konania, a napokon vedie aj ak naplneniu princípu právnej istoty a vyvaruje sa tomu, aby príp. rozhodnutie vo veci samej napokon nebolo nepredvídateľné a prekvapivé. Nesprávny postup súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 25.04.2023 bol potom završený tým, že súd v rozpore s § 182 CSP vyzval strany sporu na zhrnutie - záverečné návrhy/vyjadrenie až po skončení dokazovania. Ďalej intervenient poukázal na to, že žalovaný už pri svojom prvom podaní (12.09.2022) žalobu rozporoval

v celom rozsahu, a to aj v časti pasívnej vecnej legitímácie a keď dôvodil, že majiteľom vozidla, ktorého prevádzkou mala byť spôsobená škoda tvrdená žalobcom je FO-podnikateľ E. C. F. – M., IČO: XXXXXXXX, nie FO-občan. Žalobca upravil označenie pasívne vecne legitimovaného subjektu po skončení dokazovania a súd prvej inštancie to bez všetkého akceptoval, čo intervenient nepovažuje za správne ani zákonné. Zo súdneho spisu nevyplýva, že by súd prvej inštancie pripustil takúto zmenu v žalobe a z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal so žalovaným namietanou pasívnou vecnou legitímáciou a ani to, kto konkrétne je žalovaným. Súd prvej inštancie potom nedostatočne zistil skutkový stav (a nedostatočne vyhodnotil) aj čo do aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca totiž v žalobe tvrdí, že predmetný motocykel (BMW S1000XR, EČV: C.; ďalej ako „motocykel“) bol jeho a že škoda vznikla jemu. Súd prvej inštancie toto tvrdenie žalobcu zjavne prevzal, a to aj napriek tomu, že súčasťou likvidačného spisu intervenienta, ktorý mal súd ako dôkaz podľa rozsudku vykonať, je o.i. aj faktúra č. XXXXXXXX spol. H. B. vystavená dňa 15.07.2020 na žalobcu, ale absentuje doklad o úhrade t.j. že kúpnu cenu skutočne aj zaplatil žalobca (čo je pre nadobudnutie vlastníckeho práva k veci nevyhnuté). Zároveň v tomto likvidačnom spise je aj Uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 03.08.2020, z ktorého vyplýva, že motocykel bol na leasing (spol. S. T. B. I.). To je potvrdené aj osvedčením o evidencii motocykla a evidenčnou kartou vozidla, ktoré sú súčasťou priestupkového spisu. Vlastníkom motocykla bola teda spol. S. T. B. I., a pokiaľ vznikla škoda na tomto motocykli, potom poškodeným je spol. S. T. B. I. a aktívna vecná legitímácia žalobcu vo veci samej nie je žalobcom preukázaná. Tiež nebolo preukázané (a je zrejme objektívne vylúčené), že by žalobca predal motocykel, ako tvrdil na pojednávaní dňa 25.04.2023, a čo zásadne ovplyvnilo aj samotnú (tvrdenú) výšku škody. Napriek tomu si súd prvej inštancie si túto ničím nepodloženú/nepreukázanú argumentáciu žalobcu zjavne osvojil. Samotná časť odôvodnenia rozsudku k rozsahu/výške škody je značne zmätočná. Na jednej strane súd prvej inštancie uvádza, že žalobca sa podanou žalobou po čiastočnom späťvzati žaloby domáhal náhrady škody vo výške 14.945 eur, no na druhej strane tam tiež uvádza, že vznikla žalobcovi škoda vo výške 15.094,02 eur. Pokiaľ žalobca v záverečnom prednese dôvodil výšku škody nákupnou cenou motorky a odpočítaním sumy 5.000 eur, za ktorú mal žalobca údajne motocykel predať, potom súd prvej inštancie nijak neuviedol, prečo výšku škody dôvodil a

odôvodnil z faktúry spoločnosti F. O., B., ktorá bola vystavená pre účely šetrenia škodovej udalosti intervenientom pre prípad, že si motocykel dá žalobca opraviť (t.j. predpokladanou sumou opravy). Navyše suma z faktúry spoločnosti F. O., B. je 15.094,02 eur, a pokiaľ súd prvej inštancie mal v III. výroku rozsudku zastaviť konanie v časti 149,20 eur, potom výsledná suma nie je 14.945 eur. Interveninet ďalej poukázal na nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie vo veci samej, keď zástupca žalobcu až v záverečnej reči a po skončení dokazovania uviedol, že škoda žalobcu teraz je iná, ako ju vyčíslili v petite žaloby a tá škoda je taká, že predstavuje sumu 14.945 eur a nižšia škoda je z dôvodu, že ide o rozdiel medzi nákupnou cenou motorky a sumu, za ktorú sa predala, pričom pôvodná výška škody bola určovaná na základe stanoviska motoshopu o výške ceny opravy na základe žiadosti poisťovne. Možno súhlasiť so žalovaným, ktorý namietal takýto (procesný) postup žalobcu, pretože týmto môže byť aj zmarené vykonané (už skončené) dokazovanie vo veci samej a môže dôjsť aj nesprávnemu (procesnému) postupu súdu prvej inštancie, čo sa aj stalo. Súdu prvej inštancie to zjavne neprekážalo, a dokonca v rozsudku uvádza, že túto (len) argumentáciu zástupcu žalobcu mal vyhodnotiť tak, že týmto žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 149,20 eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Toto nie je dané ani dôvodné, nakoľko takýto procesný úkon-čiastočné späťvzatie žaloby nevyplýva zo zápisnice. Intervenient vyjadril aj pochybnosť, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci. Okrem toho, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že je vlastníkom motocykla a že jemu vznikla škoda, žalobca nepreukázal ani to svoje tvrdenie, že škodcom je (výlučne) žalovaný a že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania (a potom akého konkrétne) a že by v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním (len) žalovaného vznikla ním tvrdená škoda. Z pripojeného priestupkového spisu vyplýva, žalobca tvrdí, že predmetná škodová udalosť sa síce mala stať 29.07.2020, no nahlásil ju policajtom až dňa 05.10.2020. Podľa § 66 ods. 2 písm. a), d) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke bol vodič motocykla (ďalej ako „žalobca“) povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtom a zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta a podľa písm. e) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrovania dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel. Keďže vlastníkom motocykla bola spol. S. T. B. I., bol žalobca navyše aj leasingovými podmienkami povinný urobiť opatrenia tak, aby bola škodová udalosť riadne zadokumentovaná a prešetrená/nahlásená polícii. Nie je pritom vylúčené, že súčasťou leasingových podmienok bolo aj havarijné poistenie k motocyklu (čo by tiež robilo škodu a jej výšku podstatne otáznou). Taktiež do dnešného dňa žalobca presne nekonkretizoval ani presné miesto údajnej dopravnej nehody (nie je teda ustálené, či sa jednalo o rovný úsek cesty alebo o zákrutu), a to aj napriek tomu, že bol k tomu vyzvaný aj intervenientom. Intervenient poukázal na to, že žalobca ako vodič motocykla bol povinný jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu (§ 9 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z.). V Dotazníku vyplnenom žalobcom pre intervenienta žalobca v náčrtku vyznačil polohu motocykla v čase (údajného) nárazu v strede vozovky, a rovnakú polohu motocykla (pri stredovej čiare) vyznačil v náčrtku Dotazníka pre intervenienta aj žalovaný, čo je teda medzi stranami sporu nesporné a čo len potvrdzuje, že technika jazdy žalobcu zrejme nebola správna a že aj z tohto dôvodu žalobca zrejme porušil zákon. Intervenient poukázal na skutkové rozpory v tvrdeniach žalobcu. Okrem iného žalobca pri výsluchu tvrdil, že (zrejme dňa 05.10.2020) „bol s policajtom na mieste nehody a našli v tráve aj spätné zrkadlo z auta žalovaného“, pričom však pri podaní vysvetlenia na OR PZ v Partizánskom, ODI dňa 05.10.2020 žalobca uviedol, že pritom ako v deň škodovej udalosti s kamarátmi nakladali poškodený motocykel aj úlomky, našiel „aj kryt spätného zrkadla bielej farby z vozidla, ktoré do neho narazilo“, čo je značný skutkový aj časový rozpor. Tieto tvrdenia žalobcu sa nezhodujú so skutočnosťami uvádzaným policajtom (záznam o odložení veci ORPZ v Nitre, ODI zo dňa 18.02.2021), že bola zadokumentovaná stopa, a to spätné zrkadlo z motocykla (nie z vozidla žalovaného), ktoré je ale aj na fotkách zaslaných z dokladov poisťovne avšak odfotené niekde úplne inde na asfalte. Spätné zrkadlo motocykla bolo pritom zadokumentované pri obhliadke motocykla spol. B. dňa 03.08.2020 resp. 10.08.2020 čo objektívne vylučuje, aby bolo aj na mieste nehody dňa 05.10.2020 pri obhliadke miesta policajtom. Zrejme aj preto žalovaný od počiatku rozporuje žalobcom tvrdené (celkové) poškodenie motocykla ako vzniknuté dňa 29.07.2020 v príčinnej súvislosti so stykom/stretom spätného zrkadla vozidla žalovaného s motocyklom. I samotné tvrdenie žalobcu o tom, ako dlho ešte mal po strete s vozidlom pokračovať v jazde na motocykli nie je konzistentné. Od počiatku žalovaný tvrdil, že žalobca mal po strete pokračovať v jazde ďalej. Žalobca pred políciou (pri podaní vysvetlenia dňa 05.10.2020) uviedol, že „po prejdení ešte 30m motocykel na ceste neudržel, spadol na vozovku a následne vpravo mimo vozovku“. Na pojednávaní však uviedol, „ja som hneď nespadol na zem“, čo je zjavný a podstatný rozpor. Intervenient namietal aj proti záveru súdu prvej inštancie, že žalovaný v priebehu konania výšku nároku nijakým spôsobom nerozporoval. Zo súdneho spisu totiž vyplýva, že žalovaný už pri prvom svojom podaní (12.09.2022) uviedol, že žalobu neuznáva v celom rozsahu, t.j. aj čo do výšky žalovanej sumy, že žalobca

neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, t.j. aj čo do rozsahu/výšky škody a že o.i. nie je vôbec zrejmé, či poškodenie uvedeného motocyklu (fotografie, ktoré predložil žalobca) vznikli vôbec v daný deň a v akejkolvek príčinnej súvislosti s uvedeným stretom žalobcu a žalovaného (čím tiež rozporoval rozsah škody). Žalovaný rozporoval výšku škody na pojednávaní vo veci samej, čo vyplýva priamo zo zápisnice o pojednávaní. Za nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý viedol aj k nesprávnym skutkovým zisteniam, nedostatočnému zisteniu a ustáleniu skutkového stavu a následne i nesprávne právnemu posúdeniu veci samej súdom prvej inštancie, intervenient označil aj to ako súd vyhodnotil závery priestupkového konania. Pre súd prvej inštancie bolo pre rozhodnutie vo veci samej rozhodné a určujúce, že dňa 26.12.2020 bola zo strany Okresného dopravného inšpektorátu vypracovaná správa o objasňovaní priestupku z ktorej vyplýva, že žalovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b), § 65 písm. a), § 66 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. a žalobca svojim konaním porušil ustanovenie § 66 ods. 2 písm. a), písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z.. Následne bola ale táto správa o výsledku objasňovania priestupku postúpená ako podnet na začatie konania o priestupku Okresnému dopravnému inšpektorátu Nitra. To záznamom zo dňa 18.02.2021 rozhodlo o odložení veci podľa § 66 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb.

o priestupkoch v znení neskorších predpisov nakoľko správa o výsledku objasňovania priestupku neodôvodňuje začatie konania o priestupku, pretože zavinenie na uvedenej dopravnej nehode nie je ničím a nijako preukázané. Uvedená správa o výsledku objasňovania priestupku, z ktorej súd prvej inštancie zjavne pri svojich záveroch vychádzal, podľa neskoršieho rozhodnutia neodôvodňuje začatie konania čo i len o priestupku (nieto ešte vyšetovania), pretože zavinenie žalovaného na uvedenej dopravnej nehode nie je ničím a nijako preukázané. Ako mohol potom súd prvej inštancie bez vykonania iného/ďalšieho dokazovania dospieť k inému/opačnému záveru, a to že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania, že je škodcom, vinníkom predmetnej škodovej udalosti a zodpovedným za žalobcom tvrdenú škodu v rozsahu jednej polovice? Toto súd prvej inštancie v rozsudku bližšie nikde neodôvodnil. Podľa intervenienta je možné konštatovať, že žalobca ako (údajný) poškodený nepreukázal, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením, a naopak je možné konštatovať, že žalovaný (a to aj odkazom na priestupkový a likvidačný spis) preukázal, že na škode z porušenia právnej povinnosti nenesie žiadnu vinu. Na základe uvedených skutočností intervenient navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne v celom rozsahu.

10. Žalobca sa k podaným odvolaniam žalovaného a intervenienta na jeho strane nijako nevyjadril.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolaní žalovaného a intervenienta na jeho strane, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

12. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zamietnutí zvyšnej časti žaloby žalobcu a vo výroku III. o zastavení konania v časti o zaplatenie 149,20 eur, do týchto výrokov rozsudku súdu prvej inštancie žiadna zo strán sporu ani intervenient na strane žalovaného nepodal odvolanie, a preto je rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti/výrokoch právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý /§ 367 CSP/.

13. Pokiaľ ide o zostávajúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie, ktorú svojimi odvolaniami napadli žalovaný a intervenient na jeho strane, odvolací súd sa v prvom rade skúmal námietky odvolateľov týkajúce sa procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní.

14. Intervenient na strane žalovaného vo svojom odvolaní namietal, že aj keď žalovaný navrhol už vo svojom prvom vyjadrení k žalobe jeho vstup do konania ako intervenienta, a žalobca voči tomu nemal žiadne výhrady, súd prvej inštancie toto nechal bez povšimnutia a nijako sa s týmto návrhom nevyporiadal. K tomu odvolací súd uvádza, že podľa platnej právnej úpravy /§ 82 a nasl. CSP/ intervenient vstupuje do konania z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 CSP písomným podaním. Vstup intervenienta

do konania sa tak už nedeje na výzvu strany sporu prostredníctvom súdu, tak ako to bolo za platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, keď podľa § 93 ods. 3 uvedeného zákona vedľajší účastník do konania vstupoval buď z vlastného podnetu alebo na výzvu

niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Podľa v súčasnosti platnej a účinnej zákonnej úpravy civilného sporového procesu súd pri vstupe intervenienta do konania nezohráva žiadnu úlohu a ten vstupuje do konania vždy vlastným oznámením o vstupe, ktoré urobí buď z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore niektorej sporovej strany. Konajúci súd tak už nie je žiadnym „tlmočníkom“ výzvu strany sporu tretej osobe, aby do konania ako intervenient / predtým vedľajší účastník/ vstúpila a preto ani nemá žiadnu povinnosť na takýto návrh strany sporu reagovať /o to viac, keď je strana sporu zastúpená v konaní kvalifikovaným právnym zástupcom/.

15. Odvolatelia ďalej namietali, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 25.04.2023 nepostupoval podľa § 181 ods. 2 CSP, keď po prednese žaloby a vyjadrení žalovaného k nej neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. Z obsahu zvukového záznamu o uvedenom pojednávaní pred súdom prvej inštancie skutočne vyplýva, že uvedeným spôsobom súd nepostupoval. Opomenutie aplikácie § 181 ods. 2 CSP sa však vydaním rozhodnutia vo veci samej konvaliduje.

V rozhodnutí o veci samej prvoinštančný súd svoje názory oznámil a tým zhojil tento procesný nedostatok a prípadné odňatie práva na spravodlivý súdny proces stranám sporu. Tento právny názor potvrdzuje aj rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky /vid'. napríklad uznesenie sp.zn. 7Cdo/150/2021 zo dňa 28. júna 2023/, podľa ktorej porušenie uvedeného ustanovenia § 181 ods. 2 CSP nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv a striktné nedodržanie postupu podľa uvedeného zákonného ustanovenia

§ 118 ods. 2 OSP možno hodnotiť len ako tzv. inú vadu konania, ktorá sama osebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, pretože konajúci súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa ustanovenia § 181 ods. 2 CSP vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci.

16. Rovnako nemožno dať za pravdu odvolateľom v tom, že postup súdu prvej inštancie, ktorý pred pojednávaním dňa 25.04.2023 nedoručil stranám priestupkový spis OR PZ Nitra a spis intervenienta ku škodovej udalosti a ani im neoznámil, že tento mu už bol doručený, porušuje ich právo na spravodlivý súdny proces. Uvedené spisy predstavujú v konaní dôkazný prostriedok – listinný dôkaz a procesný právny predpis konajúcemu súdu neukladá povinnosť, na rozdiel od vyjadrení strán sporu vo veci samej /§ 167 CSP/, aby dôkazné prostriedky doručoval stranám sporu, alebo aby im oznamoval, že dôkazný prostriedok mu už bol predložený. Dôkazy vykonáva konajúci súd zásadne na pojednávaní za prítomnosti strán sporu /§ 188 ods. 1 CSP/ a k vykonanému dôkazu sa strany sporu môžu vyjadriť.

Pri listinnom dôkaznom prostriedku konajúci súd vykoná dôkaz listinou tak, že listinu alebo jej časť na pojednávaní prečíta alebo oznámi jej obsah /§ 204 veta pred bodkočiarkou CSP/, pričom pri tomto jedinom dôkaznom prostriedku zákon umožňuje, aby konajúci súd namiesto opísaného postupu vykonávania dôkazu listinný dôkazný prostriedok doručil stranám sporu a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené, má sa za to, že listinný dôkaz bol takýmto spôsobom vykonaný a konajúci súd môže z neho pri zisťovaní skutkového stavu veci vychádzať /§ 204 veta za bodkočiarkou CSP/. Ani pri listinnom dôkaznom prostriedku, však konajúci súd nemá zákonnú povinnosť predmetnú listinu doručovať stranám sporu. Záleží len na jeho uvážení, či dôkaz listinou vykoná na pojednávaní prečítaním alebo oznámením jej obsahu, alebo listinu doručí stranám sporu a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené, vychádza z nej. V predmetnom spore preto súd prvej inštancie nedoručením listinných dôkazných prostriedkov stranám sporu pred pojednávaním, ani neoznámením, že mu už boli doručené, nezasiahol do procesných práv strán sporu a neporušil ich právo na spravodlivý proces.

17. Podľa odvolacieho súdu nebola dôvodná ani odvolacia námietka odvolateľov ohľadne označenia žalovaného, resp. jeho zmeny súdom prvej inštancie. Z obsahu spisu a zvukového záznamu o pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 25.04.2023 vyplýva, že žalobca ako žalovaného v žalobe označil E. C. F. ako fyzickú osobu a na pojednávaní na výzvu súdu prvej inštancie zmenil označenie žalovaného na E. C. F. ako fyzickú osobu podnikateľa, podnikajúcu pod obchodným menom E. C. F. – M., s miestom podnikania a IČOm. Odvolatelia potom súdu prvej inštancie vyčítajú, že takúto zmenu označenia prevzal do rozhodnutia, pričom v tomto zmysle nijako nepripúšťal zmenu žaloby, čím sa aj vyhol hodnoteniu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného ako fyzickej osoby, ktorú žalovaný namietal. K tomu odvolací súd uvádza, že slovenský právny poriadok rozoznáva len dva druhy subjektov práva / nositeľov práv a povinností, alebo právnych osôb/ a to fyzické osoby /§ 7 Občianskeho zákonníka/ a právnické osoby /podľa § 18 ods. 2 Občianskeho zákonníka združenia fyzických alebo právnických

osôb, účelové združenia majetku, jednotky územnej samosprávy a iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon/. Žalovaný je nesporne fyzickou osobou, na čom nič nemení ani skutočnosť, že v hospodárskej sfére podniká ako živnostník, pod určitým obchodným menom a s určitým miestom podnikania a ako fyzická osoba podnikateľ vedie vo svojom účtovníctve motorové vozidlo, u ktorého je preto vo verejnom registri označený ako prevádzateľ, držiteľ, či vlastník. Vždy sa jedná o fyzickú osobu, práva a povinnosti, ktoré mu vznikajú mu vznikajú ako fyzickej osobe, hoc aj by mali pôvod v jeho podnikaní ako fyzickej osoby podnikateľa alebo súviseli s majetkom, ktorý vedie ako fyzická osoby podnikateľ vo svojom účtovníctve. Tomu svedčí aj súčasná právna úprava civilného sporového procesu, ktorá na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy /§ 79 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok/ nestanovuje povinnosť uvádzať

v žalobe v prípade účastníka fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom jej obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Podľa § 133 ods. 1 a 2 CSP sa fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, a právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Z uvedeného je zrejmé, že označenie žalovaného v žalobe žalobcu je celkom správne, nebolo povinnosťou žalobcu žalovaného popri jeho označení ako fyzickej osoby označovať aj ako fyzickú osobu podnikateľa. Doplnenie označenia žalovaného v záhlaví napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie i jeho usmernenie žalobcovi v tomto zmysle na pojednávaní boli potom irelevantné.

18. Na druhej strane nemohol odvolací súd prehliadnuť procesné pochybenia súdu prvej inštancie pri vykonávaní dokazovania a vedení pojednávania. Z obsahu zápisnice o pojednávaní dňa 25.04.2023 ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie mal vo veci vykonať dokazovanie viacerými listinami /pričom z obsahu zápisnice nie je zrejmé, akým spôsobom, teda či listiny alebo ich časť prečítal alebo oznámil ich obsah/. Zo zvykového záznamu tohto pojednávania však vyplýva, že súd prvej inštancie prečítal, resp. oznámil stranám sporu len listinu – Záznam o odložení veci ODI Nitra

č.p. ORPZ-NR-ODI2-48/2021-Pr zo dňa 18.02.2021, ktorý je súčasťou predloženého priestupkového spisu. Žiadny ďalší listinný dôkaz súd prvej inštancie neprečítal, ani neoznámil jeho obsah, teda nevykonal listinný dôkaz spôsobom podľa § 204 CSP. Pri tých listinách, ktoré žalobca pripojil k žalobe a súd prvej inštancie ich spolu so žalobou zaslal žalovanému na vyjadrenie /pričom ide len o časť listín, ktoré mal súd prvej inštancie ako dôkaz vykonať na pojednávaní dňa 25.04.2023/ nemožno mať za to, že ich súd prvej inštancie ako dôkaz riadne vykonal podľa § 204 veta za bodkočiarkou CSP, pretože žalovaný

od momentu vyjadrenia k žalobe spochybňoval dôvodnosť podanej žalobe, naplnenie podmienok pre vznik jeho povinnosti k náhrade škody žalobcovi, teda aj škodu žalobcu, ktorú mu mal žalovaný podľa žaloby spôsobiť. Za tejto situácie mal súd prvej inštancie aj tieto listinné dôkazy, ktoré pred pojednávaním doručil žalovanému riadne vykonať

na pojednávaní ich prečítaním alebo oznámením ich obsahu., k čomu ale nedošlo. Z dôvodu nesprávne vykonaného dokazovania, resp. nevykonania dokazovania, nemajú skutkové závery súdu prvej inštancie, ktoré sú prezentované v napadnutom rozhodnutí oporu vo vykonanom dokazovaní.

19. Popri uvedenom možno za procesné pochybenie súdu prvej inštancie považovať aj to, že súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania vo veci predtým, ako strany sporu predniesli svoje záverečné návrhy. To je v priamom rozpore

s § 182 CSP, ktorý stanovuje, že ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci a ak

po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené. Uvedeným nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie neumožnil stranám sporu, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Odvolací súd má ďalej po preskúmaní veci za to, že boli dôvodné aj odvolacie námietky odvolateľov týkajúce sa veci samej. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť polovicu zo sumy uplatnenej náhrady škody /po čiastočnom späťvzati žaloby /tu správne odvolatelia poukazujú na nesprávny výpočet sumy čiastočného späťvzatia žaloby, pretože ak žalobca trval z pôvodne žalovanej sumy

15.094,02 eur na zaplatení sumy 14.945,- eur, mal súd prvej inštancie zastaviť konanie v časti o zaplatenie 149,02 eur a nie 149,20 eur/, keď podľa jeho záverov si ani žalobca ani žalovaný neboli istí jednoznačným zavinením škody zo strany žalovaného, a súdu sa „javí, že pochybenia, teda porušenia povinností sú si vedomé obe zo strán sporu“ a preto by škodu mali znášať spoločne a pomerne, každá v jednej polovici. Takéto zdôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie je nesprávne, nemá oporu v skutočnostiach zistených vykonaným dokazovaním, nenapĺňa kritériá riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia /§ 220 ods. 2 CSP/ a celkom ignoruje rozloženie bremena tvrdenia a dôkazného bremena v spore. Z odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie nevyplýva, ako súd posúdil naplnenie jednotlivých zložiek vzniku zodpovednosti za škodu na strane žalovaného a na základe akých zistených skutočností. Aj tie skutkové okolnosti, ktoré súd uvádza nie sú zistené riadne vykonaným dokazovaním /viď. bod 18 tohto odôvodnenia/, s výnimkou skutočností vyplývajúcich zo Záznamu o odložení veci ODI Nitra č.p. ORPZ-NR-ODI2-48/2021-Pr zo dňa 18.02.2021, z ktorého ale bolo zistené, že predmetná dopravná nehoda nie je dostatočne zadokumentovaná, objasnená, zavinenie na uvedenej dopravnej nehode nie je ničím preukázané, a z tohto dôvodu nie je možné určiť vinníka a poškodeného uvedenej dopravnej nehody. Právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, podľa ktorého obe strany sporu zodpovedajú za dopravnú nehodu spoločne a pomerne, každý v jednej polovici, tak je v rozpore s uvedenou, v podstate jedinou v konaní riadne zistenou a preukázanou rozhodnou skutočnosťou.

21. Na tomto mieste musí odvolací súd tiež uviesť, že samotné právne posúdenie veci súdom prvej inštancie je chybné aj z toho dôvodu, že súd prvej inštancie posudzoval vec podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré na vec nedopadajú - § 420 ods. 1 a § 438 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Hoci odvolacie námietky odvolateľov týmto smerom nešli, tak už predtým uvedené dôvody vecnej nesprávnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré samé osebe sú dôvodom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, dovoľujú odvolaciemu súdu pre účely ďalšieho konania a nového rozhodnutia vo veci poukázať aj na túto okolnosť. Zo žalobných tvrdení, ktoré boli potvrdené výpoveďami strán sporu vyplýva, že k tvrdenému poškodeniu motocykla vedeného žalobcom došlo pri zrážke/kontakte s motorovým vozidlo vedeným žalovaným. Ide teda o klasický stret prevádzok dopravných prostriedkov, kde na vyporiadanie škody /ktorá pri strete prevádzok vznikla/ medzi prevádzateľmi je nutné aplikovať ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka. To stanovuje, že ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody. Ako uviedol bývalý Najvyšší súd ČSSR v stanovisku občanskoprávneho kolégia sp. zn. Cpjf 93/71 zo dňa 15. 11. 1972 /publikované pod č. 64/1972 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk/ v ustanovení § 431 Občianskeho zákonníka nejde o zodpovednosť za zavinenie v zmysle ustanovení § 420 a 421 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka zaradené do druhého oddielu druhej hlavy šiestej časti Občianskeho zákonníka (prípady osobitnej zodpovednosti - zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov), ktoré upravuje zodpovednosť prevádzateľov a vyporiadanie medzi nimi, nadväzuje na právnu úpravu objektívnej zodpovednosti podľa ustanovení § 427 a 428 Občianskeho zákonníka. Rozhodujúca je pritom účasť, ktorú mali prevádzatelia na spôsobení vzniknutej škody. Objektívnu mieru účasti na vzniknutej škode vyjadruje aj prípadné zavinené konanie alebo opomenutie niektorého prevádzateľa (niektorých prevádzateľov), ak ním bola založená príčinná súvislosť vedúca k vzniku škody. Ak ide o také okolnosti, alebo také konanie alebo opomenutie, s ktorými škodlivý výsledok nebol v príčinnej súvislosti, nie je splnený zákonný predpoklad účasti na vzniknutej škode, a teda nevzniká ani zodpovednosť, ani dôvod na vyporiadanie.

22. Na základe týchto záverov preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie riadne vykoná navrhnuté dokazovanie spôsobom zodpovedajúcim príslušným ustanoveniam CSP, vyvaruje sa nedostatkov vo svojom procesnom postupe, ktoré sú mu hore vytýkané, skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdi podľa § 431 Občianskeho zákonníka a vo veci opätovne rozhodne. Svoje rozhodnutie potom riadne v súlade s § 220 CSP odôvodní. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania /§ 396 ods. 3 CSP/.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).